

Arrest

nr. 307 392 van 28 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Louizalaan 390 bus 13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 11 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ALENKIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 8 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Hij verblijft in het gesloten centrum Caricole en wordt op 16 april 2024 door een protection officer van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord via het systeem van video-conferentie.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 april 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, V.T.N.(...), verklaarde over de Vietnamese nationaliteit te beschikken en te zijn geboren in het dorp My Thanh (district Yen Thanh, provincie Nghe An) op 26 november 2000. U woonde er samen met uw vader en moeder, die respectievelijk in de bouw werken en een winkeltje uitbaten, uw oudere zus en uw kleine broer. Ondertussen woont uw oudere zus in Hanoi. U studeerde af van de middelbare school af en werkte als

mechanici in Hanoi. U was voorts op lokaal niveau actief bij de oppositiepartij Viet Tan. U trachtte jongeren uit uw dorp te overtuigen de beweging te vervoegen.

Nadat Le Dinh Lueng, de hoogste leider van Viet Tan, in de zomer van 2018 gearresteerd en veroordeeld werd tot 20 jaar cel, werd u het leven steeds moeilijker gemaakt door de Vietnamese overheid. U werd verhoord en gevraagd naar informatie over de organisatie. Omdat u uw lidmaatschap had stopgezet na de arrestatie van Le Dinh Lueng en u alle informatie die u linkte met Viet Tan had weggedaan, had de overheid weinig bewijs tegen u en konden zij u niet arresteren. Toch voelde u dat uw leven en geld in Vietnam niet langer veilig waren. Uw familie ging een lening aan om u naar Roemenië te sturen, waar u op 29 juli 2019 naartoe ging. U hoopte dat uw problemen met de overheid daarmee ook zouden wegebben.

U werkte in Roemenië in een restaurant, en dit tot mei 2022. In de hoop dat uw problemen met de Vietnamese overheid niet meer actueel zouden zijn, omdat u heimwee had, en ook omdat uw contract in Roemenië was afgelopen, besloot u terug te keren naar Vietnam op 15 mei 2022. Echter bleek uw probleem met de Vietnamese overheid geenszins opgelost. Zij namen u bijna elke week mee voor verhoor, om informatie van u te verkrijgen over uw rol in Viet Tan, en de werking en leden van Viet Tan. Omdat de overheid ook verkondigde dat u actief was bij de oppositie vond u geen werk meer in Vietnam. Omwille van bovenstaande redenen besliste u opnieuw Vietnam te verlaten. U sprak reeds in januari 2023 een makelaar, ene Tuan, aan die uw reis zou regelen. U ging vanaf 2023 leningen aan bij de Vietnamese maffia van in totaal 900 miljoen Vietnamese dong, enerzijds om die reis te bekostigen, anderzijds om ook uw online gokgedrag op voetbalwedstrijden mee te betalen. Daartoe hebt u ook een borgsom op uw ouderlijk huis laten nemen. U moet de Vietnamese maffia nu 1 miljard Vietnamese dong terugbetalen, geld dat u niet hebt.

U diende deze lening terug te betalen aan het einde van 2023, of in het begin van 2024. U vreest dat de Vietnamese maffia u en uw familie iets zullen aandoen omdat u de lening niet kan terugbetalen. Tot op heden dreigt de maffia met fysiek geweld in geval van niet-terugbetaling, maar maakte de maffia dit dreigement nog niet hard. Met het geld van deze leningen vertrok u op 30 januari 2024 uit Vietnam, en bereikte u België via China, Hongarije en Duitsland in februari 2024. U werkte er even in een nagelsalon, alvorens u bij een politie-inval werd opgepakt wegens illegaal werk in België, en er werd vastgehouden in een gesloten centrum. U diende vervolgens een verzoek om internationale bescherming in te België op 8 maart 2024.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw Roemeense verblijfkaart, een handgeschreven brief met betrekking tot uw lening en een artikel met betrekking tot de vervolging van de Viet Tan (alle kopies).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw problemen in Vietnam.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit het geheel van uw verklaringen in uw administratief dossier ernstige vraagtekens dienen te worden geplaatst bij het feit of u ooit lid was van de oppositiepartij Viet Tan. Zo bevat uw administratief dossier de verslagen van maar liefst 3 interviews of bevestigingen die plaatsvonden nog voor uw persoonlijk onderhoud met het CGVS. In chronologische volgorde werd u bevestigd door de Federale Gerechtelijke Politie van het Brussels Gewest, door een sociaal assistent van het transitcentrum Caricole van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), en door een ambtenaar van de DVZ in het kader van uw asielprocedure, en dit respectievelijk op 7 maart 2024, 8 maart 2024 en 19 maart 2024. Door de politie werd u gevraagd waarom u niet naar uw herkomstland bent teruggekeerd, waarop u antwoordde veel schulden te hebben in Vietnam en in België te zijn om werk te zoeken (vraag 4, Formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling dd 7 maart 2024, zie administratief dossier). Uit het gesprek dat u met een sociaal assistent van het transitcentrum Caricole van DVZ voerde bleek dat u asiel wilde indienen in België. U verklaarde wederom schulden te hebben in Vietnam, dat de maffia u zoekt en dat u bent "vertrokken op zoek naar werk" (vraag 6, Volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht dd 8 maart 2024, zie administratief dossier). Ook tegen de ambtenaar van de DVZ zei u

hetzelfde, namelijk dat u “een miljard VND schulden bij de maffia” hebt, en dat het “mijn bedoeling was om in het buitenland te gaan werken en geld te gaan verdienen”. U verklaarde voorts louter nog in België te willen “legaal werken zo dat ik hier geld kan verdienen” (vraag 5, vragenlijst CGVS dd 19 maart 2024, zie administratief dossier).

Hoewel u dus in de loop van maart 2024 meermaals de kans kreeg om te vertellen over uw vermeende vrees voor vervolging ten opzichte van Vietnam op basis van uw lidmaatschap van Viet Tan, deed u dit geen enkele keer. U verklaarde bij de DVZ, in het kader van uw asielprocedure nota bene, zelfs uitdrukkelijk dat u “nooit actief in een organisatie” of vereniging of partij bent geweest (vraag 3, vragenlijst CGVS dd 19 maart 2024). Hoewel u op het CGVS verklaarde dat u “de leider van een organisatie in de oppositie tegen de Vietnamese overheid” was (NPO, P.4), antwoordde u, toen u in het kader van uw asielprocedure op de DVZ naar uw werk in Vietnam gevraagd werd, dat u “mechaniciën in Hanoi” was, en dat u na uw terugkeer uit Roemenië nog “voor 6 maanden in een fabriek die kleren maakte” werkte in Vietnam (vraag 12, vragenlijst CGVS dd 19 maart 2024). Gevraagd naar de reden dat u niet eerder vertelde over deze politieke problemen, verklaarde u dat dat was “omdat ik op dat moment geen stabiele mentaliteit had” (NPO, P.3). Dit kan echter geenszins verklaren dat u dit essentiële element met betrekking tot uw asielaanvraag steeds hebt verzwegen. Voorts betreft uw verklaring als zou u geen stabiele mentaliteit gehad hebben een blote bewering, die u niet staft met documenten. Het is overigens volstrekt onduidelijk waarom u ondanks uw onstabiele mentaliteit steeds wel naar waarheid kon vertellen over uw uitstaande schulden in Vietnam, maar niet over uw vermeende lidmaatschap bij Viet Tan. Dat u tot voor uw persoonlijke onderhoud met het CGVS nooit vertelde over dit vermeende lidmaatschap bij Viet Tan ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van dat lidmaatschap danig. Het kan dan ook geenszins voor waar worden aangenomen dat u ooit lid was van de oppositiepartij Viet Tan, laat staan dat u aantoonde op basis van dit lidmaatschap ooit vervolgd te zijn geweest door de Vietnamese overheid of daar een gegronde vrees voor koestert.

Er dient te worden opgemerkt dat uw vermeende vrees voor vervolging ten opzichte van Vietnam haar oorsprong vindt in de zomer van 2018, toen u actief lid zou zijn geweest van Viet Tan, en de Vietnamese overheid u het leven zuur maakte na de arrestatie van Le Dinh Lueng. U verliet dan ook uw geboorteland in 2019, en u verbleef vervolgens 3 jaar in Roemenië, waar u op legale wijze werkte en verbleef. Opmerkelijk genoeg hebt u ook over die periode tot voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS steeds verklaard dat u daar was om te werken (vraag 4, Formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling dd 7 maart 2024; vraag 6, Volledige weerslag van het gesprek dat met de vreemdeling werd gevoerd in het kader van het hoorrecht dd 8 maart 2024; vragen 12 & 27, verklaring DVZ dd 19 maart 2024). Uit deze verklaringen blijkt wederom allerm minst dat u in Roemenië was omwille van een vrees voor vervolging in Vietnam op basis van uw politieke activiteiten, maar wel dat u daar was om economische redenen. Deze vaststelling ondergraaft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder.

Tegenover het CGVS verklaarde u dat voordat u naar Roemenië was gegaan u “was gestopt” met uw activiteiten bij de Viet Tan, en dat u na een verblijf van 3 jaar vanuit Roemenië terugkeerde naar Vietnam omdat “mijn contract is gestopt” (NPO, P.5-6). Dat u terugkeerde naar Vietnam is opmerkelijk, want u had verklaard dat u daar in 2019 was vertrokken omdat u voelde “dat mijn tijd en geld niet veilig meer waren” (NPO, P.4) en omdat het “heel moeilijk in Vietnam als verdachte van de overheid” was (NPO, P.8). Hoewel u besepte dat u “dat had moeten doen” (NPO, P.8), liet u na om in Roemenië asiel aan te vragen en keerde u terug naar Vietnam omwille van heimwee, en omdat u dacht “dat u geen probleem zou hebben, want ik was al 3 jaar weg” (NPO, P.9). Dat u op basis van een afgelopen contract, heimwee en een vermoeden als zouden de gemoederen in uw herkomstland bedaard zijn, terugkeerde naar de plaats waar u vervolging vreesde, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen, en doet dan ook verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van die vermeende vrees.

Er dient ten slotte nog te worden opgemerkt dat u na uw verblijf in Roemenië op 15 mei 2022 naar Vietnam terugkeerde, waar u merkte dat de overheid u nog steeds volgde en controleerde. U verklaarde dat zij “strengere maatregelen” tegen u namen, u interviewden “om informatie te krijgen” en zelfs zeiden “dat ik een straf moest krijgen” omdat u “lid was van die organisatie” (NPO, P.5). De overheid zou u volgens uw verklaringen “1 keer per week” hebben meegenomen voor verhoren, waarbij ze u vroegen “wat mijn rol was in die organisatie” en “wie de echte leiders van de organisatie zijn” (NPO, P.5). Er dienen echter ernstige vraagtekens bij die vele verhoren van de politie te worden geplaatst. Immers is het allesbehalve geloofwaardig dat zij u tientallen malen zouden interviewen. Hoewel u aanvankelijk aangaf een leider van de oppositiepartij te zijn, bleek bovendien uit uw volgende verklaringen dat u louter reclame maakte “om jongeren in mijn dorp te overtuigen lid van die organisatie te worden” (NPO, P.4). Die lokale rol in rekrutering kan bezwaarlijk als leidinggevende functie worden beschouwd. Het is dan ook allesbehalve aannemelijk dat de politie tijd zou investeren in het tientallen malen verhoren van iemand met zo’n laag profiel.

Bovendien dient er te worden benadrukt dat ondanks de harde aanpak van de politie waarover u getuigde, u maar liefst anderhalf jaar in Vietnam bleef, tot uw vertrek naar Hongarije op 30 januari 2024 (NPO, P.5). Uit

dat lange verblijf in Vietnam blijkt bezwaarlijk dat u daadwerkelijk het slachtoffer van vervolging was. Temeer u reeds “begin 2023” leningen zou zijn aangegaan bij de Vietnamese maffia (NPO, P.5). Toen u werd gevraagd waarom u die leningen was aangegaan, antwoordde u dat u dat geld nodig had omdat “ik gok via het internet op het voetbal. En ook wilde ik ermee vluchten van Vietnam” (NPO, P.6). Aangezien uw vlucht uit Vietnam pas een jaar na uw eerste lening plaatsvond, stelt het CGVS vast dat uw gokgedrag een grotere rol speelde in uw leven dan de vermeende vervolging door de Vietnamese overheid. Uit het geheel van bovenstaande elementen dient dan ook te worden geconcludeerd dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw vermeende problemen met de Vietnamese overheid op basis van uw vermeende politieke activiteiten voor Viet Tan.

Verder merkt het CGVS op dat de andere door u aangehaalde redenen voor uw vertrek, met name het feit dat u problemen vreest omwille van openstaande schulden, louter van socio-economische, interpersoonlijke en eventueel gemeenrechtelijke aard zijn en als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. U verklaarde immers dat er “een grote lening geweest [is] en mijn ouders kunnen die niet terugbetalen” en dat u als “grootste verdiener voor mijn hele familie” in België wil “kunnen blijven om te werken [...] zodat ik die lening kan terugbetalen” (NPO, P.9).

Er dient tevens te worden vastgesteld dat er evenmin zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u in Vietnam een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Er dient immers te worden opgemerkt dat uw vrees voor problemen omwille van openstaande schuld hoe dan ook niet overtuigt. Zo legt u met uitzondering van een handgeschreven briefje over uw lening geen enkel overtuigend bewijsstuk neer, en gaat het voorts slechts om een blote bewering die op geen enkele wijze gestaafd wordt met ernstige stukken (bankafschriften, leningsovereenkomst, terugbetalingsdocumenten,...). Daarbij stelt het CGVS vast dat uw verklaringen over deze schulden, en de vrees die hieruit voortvloeit, toch opmerkelijk lacunair zijn. Zo stelde u een miljard Vietnamese Dong (VND) te hebben geleend die “eind 2023, begin 2024” terugbetaald moest zijn, maar dat u tot op heden slechts 20 miljoen VND heeft ingelost. Ondanks die aanzienlijke onbetaalde schulden bij de maffia, bij wie u deze lening heeft afgesloten, is er geen sprake van ernstige problemen voor u of uw familie omwille van die schulden. U verklaarde wel dat “ze dreigen met fysieke aanvallen op mij en mijn gezin” bij gebrek aan betaling (NPO, P.7), maar ook die bewering staat u niet met documenten of bewijzen. Het dient daarbij te worden opgemerkt dat de maffia, die “een borgsom op mijn huis” zouden hebben (NPO, P.6), en die bijna een miljard VND te goed hebben van u, zich opmerkelijk geduldig tonen.

Er dient te worden vastgesteld dat u enerzijds geen enkel overtuigend bewijsstuk met betrekking tot uw lening neerlegt, en dat anderzijds uw verklaringen met betrekking tot de maffia, die zich bijzonder laks tonen in het vorderen van uw schulden, bijzonder weinig aannemelijk zijn. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen moeilijkheden op ernstige wijze. Volledigheidshalve dient ook opgemerkt te worden dat u niet op overtuigende wijze aantoonde dat u geen beroep zou kunnen doen op bescherming of hulp van de Vietnamese autoriteiten in geval van problemen met de schuldeisers. Daarbij wijst het CGVS er op dat u verklaarde nooit te zijn gearresteerd in Vietnam en dat er nooit een rechtszaak is geweest tegen u (vragenlijst CGVS dd 19 maart 2024).

Het geheel van bovenstaande elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw paspoort heeft slechts betrekking op uw identiteit, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor uw Roemeense verblijfkaart: het staat in bovenstaande beslissing niet ter discussie dat u van 2019 tot 2022 in Roemenië verbleef. De handgeschreven brief met betrekking tot uw lening heeft geen enkele bewijswaarde. Eender wie zou deze brief immers op elk moment kunnen geschreven hebben. Bovendien kan deze brief onder geen beding aantonen dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van Vietnam kan koesteren zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bedoeld in de Erkeningsrichtlijn. Ten slotte is het artikel over de vervolging van de Viet Tan niet van toepassing op uw persoonlijke situatie en kan het aldus niet aantonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker gaat niet akkoord met de weigeringsmotieven van de commissaris-generaal. Hij bemerkt vooreerst dat de bevragingen bij de politie of door de sociaal assistent irrelevant zijn en strikt genomen niet kunnen worden gebruikt in onderhavige procedure omdat er tijdens deze bevragingen geen voldoende procedurele garanties werden toegepast. Verder geeft hij aan dat hij aanvankelijk schrik had om spontaan over zijn politieke problemen te vertellen omwille van zijn schrik om in Vietnam naar de gevangenis te worden gestuurd. Hij licht toe dat hij immers een van de leiders was van een oppositiepartij tegen de Vietnamese overheid.

Hij stipt voorts aan dat hij lang in Vietnam diende te blijven om zijn tweede vlucht te kunnen organiseren. Dit betekent volgens hem niet dat hij in deze periode niet werd vervolgd.

Verzoeker meent voorts dat zijn lening bij de maffia voldoende is bewezen.

Hij stelt nog dat hij omwille van de hoge corruptiegraad geen beroep kon doen op hulp van de overheidsdiensten, te meer omdat hij werd vervolgd voor zijn politie overtuigingen.

Verzoeker geeft voorts te kennen dat de plaatselijke maffia hem en zijn familie geen onderpand vroeg *“volgens de tradities van het land Vietnam”*. Hij stelt tevens dat zijn familie geen onderpand kon geven wegens armoede.

Verzoeker stipt aan dat hij zijn beschermingsverzoek indiende op 8 maart 2024 omdat hij niet vroeger op de hoogte was van de asielprocedure.

Hij laat nog gelden dat Vietnam niet democratisch is en een zwaar gecorrumpeerd land is.

Verzoeker voegt geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijs-materiaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Verzoeker, die weliswaar beweert dat de motivering onvolledig en niet afdoende is maar dienaangaande geen enkel concreet argument bijbrengt, maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker verklaart Vietnam te hebben verlaten omwille van problemen met de overheid door zijn voorgehouden activiteiten bij de oppositiepartij Viet Tan en omwille van voorgehouden problemen met de Vietnamese maffia omdat hij een lening niet kan terugbetalen.

4.2. Verzoeker heeft in het kader van zijn beschermingsverzoek verschillende documenten voorgelegd (AD CGVS, map met documenten).

Verzoekers paspoort heeft betrekking op zijn identiteit, een element dat in deze niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor zijn Roemeense verblijfskaart. Het staat niet ter discussie dat verzoeker van 2019 tot 2022 in Roemenië verbleef.

De handgeschreven brief met betrekking tot zijn lening, het zgn. leningsbewijs van de maffia, heeft slechts een zeer beperkte bewijswaarde vermits zulke brief door gelijk wie, gelijk waar en gelijk wanneer kan worden opgemaakt. Verder kan uit deze brief zelf niet blijken dat verzoeker daadwerkelijk problemen zou kennen met de Vietnamese maffia, laat staan dat hij, voor zover hij hierom problemen zou kennen, geen beroep zou kunnen doen op bescherming van de Vietnamese autoriteiten.

Het artikel over de vervolging van de Viet Tan is louter algemeen van aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoonlijke situatie. Deze algemene informatie volstaat bijgevolg niet om in hoofde van verzoeker een individueel en objectief risico vast te stellen.

Hoewel verzoeker een inspanning heeft gedaan om zijn verzoek om internationale bescherming met documenten te staven, volstaan voormelde stukken wegens hun beperkte bewijswaarde en inhoud niet om in deze stand van zaken een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

Bijgevolg moet verder worden nagaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

4.3. De commissaris-generaal besluit op basis van verzoekers verklaringen dat hij geen vrees voor vervolging en geen reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt. Hij stelt vast dat (i) geen geloof wordt gehecht aan de bewering van verzoeker dat hij ooit lid was van de oppositiepartij Viet Tan, laat staan dat hij aantoonbaar op basis van dit lidmaatschap ooit te zijn vervolgd door de Vietnamese overheid of daar een gegronde vrees voor koestert, (ii) uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Roemenië was om economische redenen, wat de geloofwaardigheid van zijn relaas verder ondergraaft, (iii) verzoeker naliet om in Roemenië internationale bescherming aan te vragen en hij na een verblijf van drie jaar terugkeerde naar Vietnam, wat opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de vermeende vrees, (iv) het niet aannemelijk is dat de politie tijd zou investeren in het tientallen malen verhoren van verzoeker die in wezen slechts een laag politiek profiel zou hebben gekend, aangezien een lokale rol in rekrutering bezwaarlijk als leidinggevende functie kan worden beschouwd, (v) verzoeker ondanks de beweerde harde aanpak van de politie maar liefst anderhalf jaar in Vietnam bleef, (vi) zijn openstaande schulden van louter socio-economische, interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en als dusdanig niet vallen onder de toepassingscriteria van de Vluchtelingenconventie, (vii) hij geen enkel overtuigend bewijsstuk neerlegt met betrekking tot zijn lening en zijn verklaringen met betrekking tot de maffia bijzonder weinig aannemelijk zijn en (viii) verzoeker niet aantoonbaar dat hij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming of hulp van de Vietnamese autoriteiten in geval van problemen met de schuldeisers.

In de bestreden beslissing wordt op zeer omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en draagkrachtig.

Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

4.4. Waar in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn bevraging door de federale Gerechtelijke Politie van het Brussels Gewest en door een sociaal assistent van het transitcentrum Caricole

zijn lidmaatschap bij Viet Tan nooit ter sprake heeft gebracht, bemerkt verzoeker dat deze bevragingen irrelevant zijn en strikt genomen niet kunnen worden gebruikt in onderhavige procedure omdat er tijdens deze bevragingen geen voldoende procedurele garanties werden toegepast.

Het loutere gegeven dat deze bevragingen niet zijn gebeurd in het kader van zijn procedure om internationale bescherming, neemt evenwel niet weg dat verzoeker toen hem werd gevraagd of er een reden is waarom hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst, enkel verklaarde Vietnam te hebben verlaten omwille van zijn gokschulden. Zijn beweerd lidmaatschap bij Viet Tan heeft hij echter nooit vermeld.

Verzoeker gaat er hierbij overigens volledig aan voorbij dat hij bij het invullen van de CGVS-vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ), hetgeen wel kadert in zijn asielprocedure, uitdrukkelijk heeft laten optekenen dat hij nooit actief geweest is in een organisatie of vereniging of partij (vragenlijst CGVS 19 maart 2024, 3.3). Waar verzoeker op het CGVS voorts verklaarde dat hij *“de leider van een organisatie in de oppositie tegen de Vietnamese overheid”* was (NPO, p.4), gaf hij, eveneens in het kader van zijn asielprocedure, op de DVZ aan dat hij *“mechanici in Hanoi”* was en dat hij na zijn terugkeer uit Roemenië nog *“6 maanden in een fabriek die kleren maakte”* werkte in Vietnam (verklaring DVZ, 19 maart 2024, 12).

De vergoelijking in voorliggend verzoekschrift dat hij zijn politieke problemen niet eerder heeft aangekaart uit schrik om in Vietnam naar de gevangenis te worden gestuurd, overtuigt allerminst. Dit betreft vooreerst niet meer dan een a posteriori verklaring. Toen hij hierover tijdens zijn persoonlijk onderhoud werd bevraagd, gaf verzoeker immers aan niet eerder te hebben verteld over deze politieke problemen omdat hij op dat moment *“geen stabiele mentaliteit”* had (NPO, p. 3). Verder wijst de Raad erop dat een beschermingsverzoek op zich al een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker bieden. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt in vertrouwen en *“vrees”* kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste of onvolledige informatie omtrent het asielrelaas te geven. Verzoeker heeft immers zelf beslist om zich tot de Belgische asieldiensten te wenden om internationale bescherming te verkrijgen. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element als zijn lidmaatschap van Viet Tan in zijn vluchtrelaas zou vermelden.

4.5. Waar de commissaris-generaal het niet geloofwaardig acht dat verzoeker, ondanks de beweerde harde aanpak van de politie sinds zijn terugkeer uit Roemenië, nog een anderhalf jaar in Vietnam zou blijven tot zijn vertrek op 30 januari 2024, repliceert verzoeker dat hij tijd nodig had om zijn tweede vlucht te organiseren.

Deze uitleg overtuigt echter niet. Gezien de harde aanpak van de politie waarvan verzoeker getuigt, mag immers worden verwacht dat hij alle middelen inzet om zichzelf eerder in veiligheid te brengen, te meer gezien uit zijn verklaringen blijkt dat hij reeds *“begin 2023”* leningen zou zijn aangegaan bij de Vietnamese maffia omdat *“ik gok via het internet op het voetbal. En ook wilde ik ermee vluchten van Vietnam”* (NPO, p. 5-6). De vaststelling dat zijn vlucht uit Vietnam pas een jaar na zijn leningen plaatsvond, ondermijnt verzoekers vrees voor de Vietnamese overheid omwille van zijn vermeende politieke activiteiten voor Viet Tan.

4.6. Verzoeker meent dat zijn lening bij de maffia voldoende is bewezen. Hoger is echter reeds gebleken dat aan het handgeschreven briefje over zijn lening slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden gehecht. Ondanks de opmerking in zijn verzoekschrift dat hij zal proberen schriftelijke bewijzen te verzamelen, legt verzoeker tot op heden geen andere en ernstige stukken neer, zoals bankafschriften, een leningsovereenkomst of terugbetalingsdocumenten.

Verder werd reeds aangestipt dat uit deze brief zelf niet kan blijken dat verzoeker daadwerkelijk problemen zou kennen met de Vietnamese maffia, laat staan dat hij, voor zover hij om deze reden problemen zou kennen, geen beroep zou kunnen doen op bescherming door de Vietnamese autoriteiten. In dit verband stelt het CGVS terdege vast dat zijn verklaringen over deze schulden en de vrees die hieruit voortvloeit, bijzonder lacunair en niet aannemelijk zijn: *“Zo stelde u een miljard Vietnamese Dong (VND) te hebben geleend die “eind 2023, begin 2024” terugbetaald moest zijn, maar dat u tot op heden slechts 20 miljoen VND heeft ingelost. Ondanks die aanzienlijke onbetaalde schulden bij de maffia, bij wie u deze lening heeft afgesloten, is er geen sprake van ernstige problemen voor u of uw familie omwille van die schulden. U verklaarde wel dat “ze dreigen met fysieke aanvallen op mij en mijn gezin” bij gebrek aan betaling (NPO, P.7), maar ook die bewering staat u niet met documenten of bewijzen. Het dient daarbij te worden opgemerkt dat de maffia, die “een borgsom op mijn huis” zouden hebben (NPO, P.6), en die bijna een miljard VND te goed hebben van u, zich opmerkelijk geduldig tonen.”*

Het weinig beduidend betoog van verzoeker dat de plaatselijke maffia *“volgens de tradities van het land”* geen onderpand vroeg en dat hij noch zijn familie dit konden geven wegens armoede, wordt niet onderbouwd aan de hand van objectieve elementen en neemt hoe dan ook niet weg dat hij enerzijds geen ernstige stukken kan neerleggen met betrekking tot zijn lening en dat anderzijds de maffia zich bijzonder laks toont in het vorderen van zijn schulden. Deze vaststellingen ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de ingeroepen moeilijkheden.

4.7. Verzoeker werpt voorts op dat Vietnam kampt met een hoge corruptiegraad en niet democratisch is, reden waarom hij in het land geen hulp verwachtte van de overheidsdiensten. Hij beperkt zich echter tot blote beweringen, nu hij geen objectieve elementen bijbrengt die hiervan getuigen. In de mate dat verzoeker verwijst naar zijn politieke overtuigingen als reden waarom hij niet kan rekenen op de hulp en bescherming van de Vietnamese autoriteiten, herinnert de Raad eraan dat geen geloof wordt gehecht aan zijn vermeende politieke activiteiten voor en lidmaatschap van de oppositiepartij Viet Tan. De Raad stipt daarbij aan dat verzoeker verklaarde nooit te zijn gearresteerd in Vietnam en dat er nooit een rechtszaak is geweest tegen hem (vragenlijst CGVS, 3.1 en 3.2).

Verzoeker maakt derhalve niet in concreto aannemelijk dat hij geen beroep zou kunnen doen op de bescherming of hulp van de Vietnamese autoriteiten in geval van problemen met de schuldeisers.

4.8. Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift aangeeft dat hij niet eerder dan 8 maart 2024 internationale bescherming heeft aangevraagd omdat hij niet op de hoogte was van de asielpprocedure, bemerkt de Raad dat hem nergens wordt verweten niet eerder in België een beschermingsverzoek te hebben ingediend. In de mate dat verzoeker hiermee zijn nalaten om in Roemenië internationale bescherming aan te vragen tracht te vergoelijken, kan hij niet ernstig worden genomen. Immers mag van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst redelijkerwijze worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming en zich omtrent de mogelijkheden daartoe informeert. Dat verzoeker geen internationale bescherming vroeg in Roemenië, waar hij drie jaar verbleef, is een houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade.

4.9. De Raad acht voorafgaande bevindingen voldoende om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen. De voorgelegde documenten die wegens hun inhoud en (zeer) beperkte bewijswaarde niet volstaan, worden aldus niet aangevuld en geruggesteund door geloof-waardige verklaringen.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat verzoeker geen vrees voor vervolging en geen reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt.

De motieven van de bestreden beslissing worden bijgetreden en integraal door de Raad overgenomen.

4.10. In deze is niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen. Evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS werd gehoord via het systeem van videoconferentie. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Vietnamees machtig is. De commissaris-generaal heeft zich verder voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De

stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES